

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

II. De ijs qui feminis promiscue vtuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quiunt, *Sanctum Spiritum nobiscum habemus, quid quid faciamus, peccatum esse non potest. Nos sumus electi ac predestinati ad salutem. Omnes unum tantum corpus, quemadmodum & unum Spiritum habemus.* Hoc eodem modo Valentiniiani loquuti sunt, ut Epiphanius testatur. Est præterea alia secta quæ *Tacentium* dicitur, qui rogati de religione sua, nihil respondent, sed oculis tantum cælum obtinentur. Alij *Separati* appellantur, qui in locis tantum solitarijs viuunt, nec vlllo alio religionis exercitio quam meditatione vtuntur; vitia sua, & in primis ignauiam & stuporem solitudine tegentes. Quæ *Precantium* vocatur secta, plena est hypochryses. Vix finita precatio, incipiunt aliam; cum hominibus numquam loquuntur, nunquam comedunt, nunquam denique quidquam faciunt, nisi prius Deum comprecati. Credo dormientes quoque orare. *Rapti* quidam appellantur, qui ab ecstasi ad se reuersi, mirabilia narrant quæ in Paradiso aut Inferno viderint; tumque ea quæ à Deo iniuncta sibi esse dicunt, sine vlla mora aut metu exsequuntur: vt is qui Anno MDXXXVI. præsentem patre atque matre fratri caput abscedit, hoc à Deo mandat sibi aient. (a)

II. Sunt etiam qui *Liberas* se nominant, quod vt sibi persuadent, nec tributum nec obedientiam cuiquam Principi aut magistratui debeant. (b) Hi matrimonium rem Spiritualem esse affirmant, eoq; feminis promissæ vtuntur, existimantes (quod de brutis vix quisquam credat) commisionem illam sine peccato esse; & sic quasi Platonicæ reipublicæ formam sequuti: ex quo facile verum videtur quod à Tertulliano dictum est, E Platonis schola multas hæreses prodijisse. His similes olim fuerunt Gnostici, & qui falso nomine Nicolaitæ dicti sunt, à Nicalao quodam, qui cum S. Stephano vnus fuit è primis Diaconis; vtque Deo liberius seruire posset, vxorem iuuenulam, forma & alijs dotibus insignem, præsentibus Apostolis abdicauit, eoque petulantibus quibusdam iuuenibus calumniandi occasionem præbuit, qui Nicolaitas se appellarunt, ad introducendam seminarem communionem. Hi apud Germanos appellantur *Freygetter* id est Libertini Spiritus, docentque quamcumque feminam, à quocumque viro suæ religionis rogatam, sui copiam facere debere, vt si ille dicat: *Spiritus meus concupiscit carnem suam*, statim illa respondeat: *Veni ergo, & faciamus mirabilia.* Felix Capito historiam recenset de quodam eiusmodi Inpirato, qui amici domum ingressus ex templo in

hæc verbo prorupit: *Spiritus sanctus mandauit mihi vt cum vxore tua cubem. Bene habet*, inquit maritus: & vxori mandat vt morem ei gerat. Interea dum lectus paratur, forte adspicit filiam & ætate & forma magis integram: statimque ad matrem, *Non hoc, ait, vult Spiritus vt tecum, sed cum filia tua cubem.* Quid sit? Vtraque Spiritui obedit, & carnem subiicit. Reuersus mane maritus (lecti enim parte nequissimo illi hirco cesserat) hominem inter filię amplexus deprehendit: & iratus, *Quid? ait, Ergo Spiritus Sanctus mentis us est? Iussit ille te cum meo vxore concumbere, & ecce tu filiam!* (c) Idem Spiritus mandat mihi vt à te poenas exigam. Demersoque in intestina eius cultello, hominem occidit. Sic alius quidam ab eodem Spiritu inspiratus, filium tamquam Isaacum immolauit. Hæc tragica sane & cruenta sunt exempla: quod sequitur plus habet leporis. Vetula quædam ad formosum iuuenem venerat, à Spiritu mandat sibi dicens vt cum eo cubaret. At ille, idem, inquit, Spiritus mihi mandauit, vt non nisi cum bellis & iuuenulis rem habeam. Contuli ego sermonem cum Anabaptistis quibusdam, qui opiniones suas non minus mordicus quam Lutherani aut Caluinitæ tuebantur. Rogati à me, communionem hæc seminarum inter suos esse pernegabant. Eri non desunt, qui ante annos non ita multos tales Synagogas in Moravia fuisse asseuerant. (d) Locus vbi monstra ista conueniebant, asseribus vndique constratus erat, quatuor digitos crassis, & tres pedes longis. Post preces peractas, diligenter respiciebant an quis iporum sectæ non particeps, cœtui interesset. Mox extinctis luminibus, quisque quam veller arripiebat, cumque ea libidinem explebat; vbi sæpe quæ forma ceteris erant præstantiores, in magnis erant angustijs, procis tamquam de Helena inter se contendentibus; & in tanta obscuritate & tenebris congressus fiebant nefarij & incestuosi. Audiui ego è Belga, (qui quum xx. ætatis annum sine vlla religionis cura attigisset, tandem me assistente, sancto baptismi lauacro in Catholica Ecclesia ablatus est) in Hollandia paucos ante annos cœtus eiusmodi fuisse. Addebat idem, Cauponem quendam vni ex suis amicis elegantis

vir.
a Alber. contra Carlstad. m. 5. Sur. com. histor. 160. a. b Vide Præteol. catal. hæret. de Anab. Eder. in Inquis. Euang. &c. c Simile huius vide apud Alber. contra Carolstadium. m. F. & 7. d Cura. Chron. Sil. part. 2. Hortens. hist. Anab. Mon. Refor. Euang.

virgunculæ neptis suæ copiam obtulisse, si ei cœtuisse iminisceret. (a) Tota tamen hæc societas, Fraterculorum dicta, iam periisse creditur. Superest tamen etiamnum secta eorum qui ab ipsis Anabaptistis Impuri dicuntur, eò quod præter alia, polygamiam permittunt. Certe Ludouicum Hetslerum celebrem Anabaptistam tredecim uxores eodem tempore simul viuentes habuisse Lindanus auctor est. (b) Et Lutherus de alio quodam scribit, qui xxiv. habuerit, nec tamen in ijs omnibus libidinem potuerit explete. Multi quidem ab ipsis editi libri doctrinam hanc de polygamia probare videntur, improbe illud interpretantes: *Erunt duo in carne una*. Et illud Apostoli: *Vnusquisque suam uxorem habeat, & unaqueque maritum suum*; quibus dictis tamen tamquam conitru omnis hæc turpis opinio collabascit. Fuerunt etiam qui *Deificatus* se dixerunt. Amsterodami liber excusus est, hoc titulo: *Homo Deificatus*.

III. In superiori Germania reperiuntur Munceriani: à fatuo illo burdone Muncero sic dicti, qui gladium Gedeonis datum sibi aiebat, ad nouum instituendum Christum regnum. (c) Ex hac secta aliqui cum Valentianis dicunt, Christum ex Maria Virgine non conceptum, sed per eius uterum tamquam per canalem transisse. Vnde vero hæc nimirum pater Anabaptistarum Lutherus quoque idem dixisse censetur si quidem ait. (d) *Christum corporaliter & spiritualiter à S. Virgine Maria natum fuisse*: quæ sententia à Caluinistis ei exprobratur. Idem Anabaptistæ peccatum originale pro inani commento habent: quam opinionem à Zuinglio se accepisse fatentur, (e) quod nimirum peccatum mortale sit de remissione peccatorum dubitare. Tum, *uniuersos homines, immo & diabolos, postquam satis poenarum dederint, saluatum iri*: (f) qui error fuit Origenis in Concilio IV. Constantinopolitano à quingentis fere Patribus condemnatus. Ex ipsorum Doctoribus quidam credunt, *Tria esse tempora seu potius, Tres Mundos*. Primum ab Adamo vsque ad Noah, qui purgatus sit per aquam. Secundum in quo nos sumus, per ignem purgatum iri. In tertio Iustitiam regnaturam, & ante generalem mortuorum resurrectionem, Iesum Christum duo annorum millia cum Electis suis in hoc Mundo cum gaudio & voluptate victurum, earumque labores & miseras remuneraturum. Ad illum vero vsque diem, *Animas unà cum corporibus dormire*. (g) Quam illi stultitiam à Chiliaistis hæreticis, qui tempore Sixti I. vixere, didicerunt. Inter has vero sectas nonnulli sunt, qui veteri Testamento non

aliam quam historicam fidem deberi asserunt, ut quod per Nouum omnino sit abrogatum. Hæc Manichæorum fuit doctrina, ut S. Augustinus scribit. (h) Aiunt illi, Mosen cum Christo non esse committendum. Sed respondet idem S. Doctor, *Eadem in veteri & nouo Testamento contineri. In illo umbras esse & figuras, in hoc corpus & res ipsas. Ibi res figuratas, hic manifestatas*.

IV. Quamuis autem hæc & aliæ omnes Anabaptistarum factiones mutuo sese oderint ac detestentur; exemplo tamen omnium hæreticorum, miro consensu in perniciem Ecclesiæ conspirant, mutuaque operas tradunt. Qui Ioannis Guillelmi vltimi Anabaptistarum regis vitam descripsit, testatur, Antuerpiæ duos è se visos Anabaptistas ad mortem damnatos. Quum more vsitato ante supplicium ad cibum capiendum confidere iussi essent, eorum alterum facere id recusasse, *Nihil hic in terris cum eo sibi rei fore, inquit, cum quo partem in cælo habiturus non esset*. Vtrumque tamen Anabaptismum prædicasse & Mennonis se discipulos rulisse. Et hæc quidem diuisio, omnis hæreseos ordinaria comes, etiam olim inter Monasterienses gliscere cœpit. Sic enim eorum quidam ipse scribit, (i) *Tot fere opiniones ac sectas inter ipsos fuisse quot Doctores; quod quisque Prophetam se iactaret, & hic cum Deo, ille cum Angelis colloquium se habuisse simularet*. Hæc Vbbo ille, qui ab Anabaptismo ad Catholicam Ecclesiam redijt, librumque *Recognitionis* edidit, Hic idem ille est, qui Theodoro Philippi Amsterodami, Dauidi Georgio monstro hominis Delphis, Simoni Mennoni Groningæ, tribus famosis Anabaptistarum doctoribus, ac diuersarum hæreseon auctoribus, manus imposuit, quorum hiltoria me vocat, vbi prius Anabaptisticorum regum catalogum, atque eorundem exitum vobis exhibuero, de quibus sane Satyricum illud potius quam, uti ille de bonis, dici possit, *Omnes uni annulo inscribi posse*.

V. De primo eorum rege Ioanne Leidenfi,

P
eius
a Similia de Caluinistis & Puritanis habet Simon Tit. in *Brizannomachia* pag. 276. lib. 3. cap. 3. b *Colloq. mens Germ.* fol. 415. b. c *Eras. Alber. contra Carolstad.* d *Luth Tom. 7. Bullinger. lib. 2. cap. 13. pag. 58.* e *Idem lib. 1. cap. 11. fol. 26.* f *Franck Chron part. 3. tit. de Anab. Ioannis Denck. Bulling lib. 2. cap. 15.* g *Idem libr. 4. cap. 10. & cap. 4. 5. 6. 7. & seq.* h *Quæst. 33. in Num.* i *Modett. de auct. Anab. fol. 89. f. 6. Vbbo in præsar. a. b & fol. 26.*